

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การดำเนินชีวิตของคนไทยในปัจจุบันนี้ นับได้ว่าการเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสการบริโภคนิยมอย่างเห็นได้ชัด โดยจะเห็นได้จากคนส่วนใหญ่มักจะชอบการฟุ้งเฟ้อ ฟุ่มเฟือย ให้ความสำคัญและคุณค่าแก่คนที่มีทรัพย์สินเงินทอง, ความร่ำรวยและอำนาจ มากกว่าคนที่มีความซื่อสัตย์สุจริต ขยันและบากบั่นทำงาน ชอบการบริโภคนิยมและรักความสะดวกสบายมากกว่าความพอเพียงและขาดการมีวินัย ทำให้เด็กและเยาวชนไทย ขาดแบบอย่างที่ดีงามในการดำเนินชีวิต เพราะเด็กและเยาวชนมักจะลอกเลียนแบบผู้ใหญ่ ขาดการกล่อมเกลาเรียนรู้ในสิ่งที่ดีงามและถูกต้อง ด้วยเหตุนี้เด็กและเยาวชนไทยจำนวนมากจึงหลงผิด และพาตัวเองเข้าไปพัวพันกับอบายมุขต่าง ๆ ได้โดยง่าย เช่น การติดยาเสพติด เหล้า บุหรี่ การพนัน ฯลฯ ทั้งยังส่งผลให้เกิดปัญหาสังคมต่าง ๆ ตามมา เช่น การประพฤติดนไม่เหมาะสมในเรื่องความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การใช้ความรุนแรงในการตัดสินปัญหา การยกพวกตีกันของกลุ่มเยาวชน และยังมีเยาวชนอีกจำนวนไม่น้อยที่ต้องตกเป็นเหยื่อของมิจฉาชีพในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งการเข้าสู่ธุรกิจบริการทางเพศอีกด้วย (อัญมณี บุรณกานนท์, 2546, น. 1-8)

สังคมไทยในปัจจุบันได้ละเลยวัฒนธรรมอันดีงามซึ่งเป็นภูมิปัญญาอันทรงคุณค่า แต่กลับไปรับค่านิยมที่ไม่เหมาะสม ทำให้วิถีชีวิตคนในสังคมเปลี่ยนแปลงไป เช่น การมีวัฒนธรรมบริโภคนิยมตามกระแสการไหลบ่าของวัฒนธรรมสมัยใหม่หรือวัฒนธรรมตะวันตก ทำให้คนไทยไม่รู้จักการนำความรู้และภูมิปัญญาที่เป็นต้นทุนที่มีอยู่เดิมมาพัฒนาและบูรณาการให้ทันสมัยและนำมาปรับประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ จึงทำให้เกิดการสูญเสียมูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างน่าเสียดาย (อารักษ์ สังหิตกุล, 2545, น. 87) สังคมไทยในปัจจุบันนับว่าจะดูอ่อนแอ ผุกระ่อน และไร้ความมั่นคงมากยิ่งขึ้น ดังเช่นมีเด็กไทยเข้าร่วมในกระบวนการค้ายาบ้า 2-3 ล้านคน ยาบ้าหาได้ง่ายในทุกพื้นที่ทุกหนแห่งที่ต้องการ เด็กหญิงและเด็กชายกว่า 15 % เรียนรู้เรื่องเพศเร็วกว่าวัยที่ควรจะเป็น ดำเนินชีวิตด้วยการขายบริการและมีการแอบแฝงเพื่อยาเสพติด นิยมใช้สินค้าแพงมีเยื่อหุ้มเพิ่มมากขึ้นจนน่าตกใจ ประกอบกับในปัจจุบันนี้มีสื่อลามกอนาจาร วิชิตี ขายกันเกลื่อนเมือง ราคาถูกหาได้ง่าย มีเว็บไซต์ลามกอนาจาร วิจารณ์ทางเพศ 400,000 กว่าเว็บ ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ที่เด็กเปิดดูอย่างเสรี ซึมซับความรุนแรง การเลียนแบบเกิดขึ้นในจังหวัดใหญ่ ๆ

ทุกภูมิภาค จนทำให้เด็กไทยมีความเป็นไทย เจตคติ ค่านิยม คุณค่าตนเองลดน้อยลง คลั่งไคล้ วัฒนธรรมตะวันตกญี่ปุ่นและเกาหลี จนเป็นเหตุให้เรียกกันเล่น ๆ ในคำศัพท์ใหม่ว่า เด็กไทยพันธุ์ใหม่หรือเด็กแนว คือ เป็นเด็กที่ชี้แจงทำงาน ดิถยาบ้า มั่วสุ่มเรื่องเพศ เทียวเตร่ ไม่ชอบการบังคับ ใช้จ่ายเงินเกินตัว ไม่เชื่อเรื่องบาปบุญคุณโทษ (สมพงษ์ จิตระดับ, 2545, น. 6)

ปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าว ส่งผลให้คุณภาพชีวิตของเยาวชนไทยตกต่ำ ทำให้เยาวชนซึ่งเป็นกำลังสำคัญให้กับประเทศชาติในอนาคตนั้นต้องกลายเป็นผู้ที่ไม่มีความคุณภาพ ด้อยค่า ดังนั้น การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม จึงเป็นวิธีการหนึ่งที่จะพัฒนาเยาวชนให้เป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม และวัฒนธรรมอันดีงาม เพราะคุณธรรมจริยธรรมจะเป็นกลไกที่ช่วยควบคุมพฤติกรรมของสมาชิกในสังคมให้อยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นปกติสุขบนรากฐานของการกระทำที่ไม่ทำให้ตนเอง ผู้อื่นและสังคมเดือดร้อน การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมอย่างเพียงพอและสม่ำเสมอนอกจากจะทำให้เด็กและเยาวชนเกิดความละเอียดต่อการกระทำ ความซื่อ หันมาประพฤติปฏิบัติแต่ความดี และกระทำ ความผิดให้น้อยลงแล้ว ยังจะช่วยปลูกจิตสำนึกให้เด็กและเยาวชนมีความรับผิดชอบต่อตนเอง และสังคมอีกด้วย (ประสานศรี วงศ์สวัสดิ์, 2542, น. 1, อ้างถึงใน สมพงษ์ จิตระดับ, 2545, น. 6) โดยเป็นการช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในสังคมได้อีกทางหนึ่ง

ดังนั้นเยาวชนจึงสมควรที่จะได้รับการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้เข้มแข็งมากที่สุด เพื่อจะได้เจริญเติบโตเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในภายภาคหน้าต่อไป และการที่จะปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมให้แก่เยาวชนเพื่อให้เป็นคนดีแก่สังคมได้อย่างเต็มที่มีนั้น จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน โดยเฉพาะในภาคส่วนของสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา โรงเรียน มหาวิทยาลัย และสถาบันสงฆ์ การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้แก่เยาวชนนั้น ควรที่จะต้องเริ่มต้นจากการเลี้ยงดูของครอบครัว โดยให้ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นบ่อเกิดของจริยธรรมและมีผลต่อจริยธรรมของบุคคลให้คงทนไปถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้นอีกด้วย การอบรมเลี้ยงดูจึงมีความสำคัญมาก (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, และ เพ็ญแข ประจันปัจฉิม, 2520, น. 9) ดังเช่น 1. การเลี้ยงดูแบบรักมาก ซึ่งมีบิดามารดาเป็นผู้กระทำตนให้สนิทสนมและให้ความรักความสำคัญแก่บุตร เคารพในสิทธิและความเห็นที่ถูกต้องของบุตร ทำให้บุตรรู้สึกว่าเป็นที่ภาคภูมิใจของบิดามารดาด้วย 2. การเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล โดยที่บิดามารดาชี้แจงเหตุผลในการสนับสนุนหรือขัดขวางพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุตร โดยไม่ใช้อำนาจเข้าร่วม และออกคำสั่งแต่เพียงอย่างเดียว ควรมีการชมเชยให้รางวัลหรือแสดงความพอใจเมื่อบุตรทำความดีและลงโทษว่ากล่าวตักเตือนหรือแสดงว่าเสียใจเมื่อบุตรกระทำผิด และ 3. การเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิตมากกว่าทางกายคือ การใช้วิธีว่ากล่าวตักเตือนตักเตือน มีนตึง เพิกเฉยกับบุตรที่กระทำผิด จนกว่า

บุตรจะกระทำตนเป็นคนดี ไม่หลงโทษให้บุตรเจ็บกายโดยไม่จำเป็น โดยเฉพาะเมื่อบุตรมีอายุมากกว่า 10 ปี ส่วนการเลี้ยงดูแบบควบคุมนั้น ควรปฏิบัติในปริมาณปานกลาง คือ สอดส่องและควบคุมการกระทำของบุตรมากพอประมาณแต่ไม่มากจนเป็นการหักหาญน้ำใจของเด็ก ส่วนสถาบันการศึกษาก็เช่นเดียวกัน เพราะเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มักจะใช้เวลาและการดำเนินชีวิตในแต่ละวันไปกับการศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วยสิ่งแวดล้อมรอบด้าน เช่น กลุ่มเพื่อน ครู อาจารย์และระบบการศึกษา

ดังนั้น โรงเรียนจึงนับว่ามีส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการปลูกฝังคุณค่าทางคุณธรรม และจริยธรรมให้แก่เยาวชน โรงเรียนในฐานะเป็นสถาบันการศึกษานอกจากจะมีหน้าที่ให้ความรู้วิชาการแก่นักเรียนแล้วยังทำหน้าที่ขัดเกลา อบรมศีลธรรมจริยธรรมให้แก่นักเรียนด้วย นอกเหนือจากสถาบันครอบครัวและสถาบันศาสนาที่ทำหน้าที่ในการอบรม สั่งสอนศีลธรรม จริยธรรมให้แก่เด็กและเยาวชน กิจกรรมสำคัญ ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นว่ามีแนวทางการส่งเสริมจริยธรรมให้แก่นักเรียนมีจริยธรรม เช่น กิจกรรมเนื่องในวันแม่ กิจกรรมเข้าค่ายฝึกอบรมคุณธรรมจริยธรรม กิจกรรมการตอบปัญหาธรรมะ กิจกรรมในโอกาสวันสำคัญ ๆ ทางพระพุทธศาสนา เช่น วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา เป็นต้น นอกจากนี้ทางคณะสงฆ์จะมีนโยบายให้โรงเรียนถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติแล้ว ยังได้ส่งพระธรรมทูตและครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนเข้ามาสอนและอบรมในโรงเรียน หรือพานักเรียนฝึกอบรมจริยธรรมในวัด โดยเห็นว่าเด็กและเยาวชนในสถานศึกษาเป็นกลุ่มเป้าหมาย ที่หวังว่าจะพัฒนาจริยธรรม เพื่อให้เด็กและเยาวชนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีมีคุณภาพ คือมีทั้งความรู้ ความสามารถ และคุณธรรมจริยธรรมในขณะเดียวกันด้วย

จากการศึกษาดังกล่าวข้างต้นนี้ โรงเรียนวิเศษไชยชาญ “ตันติวิทยาคม” จังหวัดอ่างทอง นับว่าเป็นโรงเรียนหนึ่งที่มีแนวคิด นโยบายและพันธกิจที่ดีให้กับโรงเรียนและนักเรียน อาทิเช่น มีการส่งเสริมงานปฏิรูปการศึกษาตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ, พัฒนาคุณภาพของนักเรียนให้เต็มศักยภาพและสอดคล้องกับท้องถิ่นสังคมและเศรษฐกิจ มีการเร่งรัดพัฒนาคุณภาพบุคลากรในโรงเรียนให้มีความรอบรู้มีคุณธรรมและศีลธรรมอันดีงามและรักษาสุขภาพอนามัยให้สมบูรณ์แข็งแรง, มีการพัฒนาและส่งเสริมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์ การประดิษฐ์คิดค้นการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมและขยายโอกาสทางการศึกษาโดยส่งเสริมความสามารถพิเศษของนักเรียนอย่างทัดเทียมกันส่งเสริมและให้ความร่วมมือกับชุมชนให้ความรู้ ฝึกทักษะตามความต้องการของชุมชนและให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการเรียนการสอน, ส่งเสริมการศึกษาเพื่ออาชีพ และเร่งรัดพัฒนาองค์การเครือข่ายข้อมูลข่าวสารสารสนเทศและ

การประชาสัมพันธ์ ตลอดจนมีการบริหารงบประมาณ ตรวจสอบ นิเทศติดตาม ประเมินการศึกษา ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะพึงประสงค์ตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 และบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ต่อครอบครัวชุมชน สังคมและประเทศชาติ ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการปฏิบัติจริง เพื่อให้ผู้เรียนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา และมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียน ส่งเสริมระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ให้ปลอดภัยจากสิ่งเสพติด โรคเอดส์และให้มีความรู้เรื่องเพศศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ การจัดสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเองด้านการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา และให้นักเรียนมีความรู้และความสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ค้นคว้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นภูมิปัญญา วิถีชีวิตและความเป็นอยู่อย่างไทย พัฒนาระบบบริหารจัดการ และส่งเสริมให้ครูเป็นครูมืออาชีพ และเป็นครูที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาและสำรวจติดตามผลการดำเนินงานของทางโรงเรียนวิเศษชัยชาญ “ต้นตอวิทยากรูมิ” ว่า ภายหลังจากที่ทางโรงเรียนได้นำเสนอนโยบายและพันธกิจต่าง ๆ ที่เป็นผลดีให้กับนักเรียนในโรงเรียนและได้นำไปปฏิบัติเป็นรูปธรรมด้วยวิธีการต่าง ๆ แล้วนั้น และนักเรียนได้มีความคิดเห็นและมีการตอบสนองตามนโยบายหรือมีความประพฤติปฏิบัติตนที่อยู่ในศีลธรรมคุณธรรม จริยธรรมอันดีงามและเหมาะสมเป็นประโยชน์แก่สังคมได้จริงอย่างไรหรือไม่

มูลเหตุจูงใจในการศึกษา

จริยธรรมเป็นข้อปฏิบัติที่ทำให้คนเป็นคนดี มีความสำคัญและจำเป็นต่อเยาวชน เป็นหลักยึดเหนี่ยวจิตใจที่อบรมขัดเกลาจิตใจ มีพฤติกรรมที่ดีงาม ถูกต้อง ปฏิบัติตนอยู่ในกรอบของศีลธรรมอันดีงาม ทำให้เป็นคนดี มีความยับยั้งชั่งใจ รู้จักประมาณตน สามารถให้อยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขสงบสันติ

ในฐานะที่ผู้ศึกษาเป็นพระสงฆ์และเป็นพระธรรมทูต จึงมีหน้าที่ต้องออกไปเผยแผ่หลักศาสนาให้กับประชาชนในท้องถิ่นต่างๆให้เกิดความสนใจเลื่อมใสในคุณค่าแห่งศีลธรรม โดยประจำอยู่ที่วัดในอำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง มีโอกาสได้พบเห็น และสอนธรรมแก่เด็กนักเรียนในโรงเรียน ได้เห็นพฤติกรรมของวัยรุ่นที่ไม่เหมาะสมหลายประการ เช่น นักเรียนส่วนหนึ่ง

ไม่สนใจการศึกษาเล่าเรียน เกิดการมั่วสุมตามสถานเริงรมย์ เทียบกลางคืน เสพสิ่งเสพติด ยกพวกตีกัน ติดเน็ต เกมส์ออนไลน์ เป็นต้น ทำให้เกิดปัญหาทางสังคมขึ้น จึงสนใจว่าทางสถาบันการศึกษาได้จัดกิจกรรมส่งเสริมการศึกษาหลายโครงการดังกล่าวไปแล้วนั้น และมีเด็กนักเรียนได้นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริงหรือไม่ โดยเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมปลายที่กำลังจะเข้าสู่การศึกษาระดับอุดมศึกษาอันเป็นสังคมที่มีอิสระ เสรีภาพมากกว่าในโรงเรียน จำเป็นที่นักเรียนต้องมีหลักในการดำเนินชีวิตที่ดี การมีคุณธรรมจริยธรรมจึงเป็นภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีประการหนึ่ง ที่มีความมั่นคงเข้มแข็งทั้งทางด้านจิตใจ เมื่อเยาวชนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ก็จะเป็นบุคคลที่มีคุณภาพชีวิตในอนาคตได้อย่างมีความสุข เพราะว่าเยาวชนในวันนี้ คือ มรดกอันล้ำค่าของสังคมและเป็นทรัพยากรสำคัญในการพัฒนาสังคมต่อไป ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาแนวทางในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียนในสถานศึกษา ในอำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติตนด้านจริยธรรมของเยาวชนในสถานศึกษา ของจังหวัดอ่างทอง
2. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในโครงการส่งเสริมจริยธรรมของเยาวชนในสถานศึกษา จังหวัดอ่างทอง

ขอบเขตการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตในการศึกษาออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. ขอบเขตด้านประชากร ศึกษาเฉพาะนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนวิเศษไชยชาญ ตันติวิทยานุกูมิ อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง
2. ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาถึงระดับการปฏิบัติและความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ต่อแนวทางการส่งเสริมจริยธรรมของเยาวชนในโรงเรียนวิเศษไชยชาญ ตันติวิทยานุกูมิ จังหวัดอ่างทอง
3. ขอบเขตด้านพื้นที่ ศึกษาเฉพาะโรงเรียนวิเศษไชยชาญ ตันติวิทยานุกูมิ อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง เพราะเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอวิเศษชัยชาญ ที่ได้รับคัดเลือกเป็นโรงเรียนแกนนำปฏิรูปการศึกษาดีเด่นซึ่งมีนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาเป็นจำนวนมาก

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

การปฏิบัติตนด้านจริยธรรม หมายถึง การที่นักเรียนโรงเรียนวิเศษไชยชาญ ตันติวิทยานุกูมิ ประพฤติปฏิบัติตนในสิ่งที่ดีงามหรือคุณความดี ได้แก่ ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความกตัญญูกตเวที ความซื่อสัตย์สุจริต และ ความประหยัด

การมีส่วนร่วมในโครงการส่งเสริมจริยธรรม หมายถึง การที่นักเรียนโรงเรียนวิเศษไชยชาญ ตันติวิทยานุกูมิ มีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือโครงการส่งเสริมจริยธรรมของโรงเรียนวิเศษไชยชาญ ตันติวิทยานุกูมิ ได้แก่ กิจกรรมเสริมเนื้อหาหลักสูตร กิจกรรมประจำวัน/สัปดาห์ กิจกรรมวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา และกิจกรรมพิเศษ

เยาวชน หมายถึง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนวิเศษไชยชาญ ตันติวิทยานุกูมิ อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน

โรงเรียนวิเศษไชยชาญ ตันติวิทยานุกูมิ หมายถึง สถานศึกษาของรัฐ สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่ในอำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง เป็นโรงเรียนแบบสหศึกษา ได้รับการคัดเลือกเป็นโรงเรียนแกนนำปฏิรูปการศึกษาดีเด่นและเป็นโรงเรียนนำร่องการจัดการบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจัดการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1- 6 ได้รับการคัดเลือกเป็น “โรงเรียนเร่งฝัน” และ ปัจจุบันเป็นโรงเรียนต้นแบบ “โรงเรียนในฝัน”

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงแนวทางการประพฤติปฏิบัติตัวด้านคุณธรรม จริยธรรมของเยาวชนในสถานศึกษา จังหวัดอ่างทอง
2. ทำให้ทราบถึงวิธีการ รูปแบบของการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของเยาวชนในสถานศึกษา จังหวัดอ่างทอง
3. ทำให้ทราบถึงแนวทางการปลูกฝังและพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของเยาวชนในสถานศึกษา จังหวัดอ่างทอง